

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 8. Quinam possunt absolvere à Censuris?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

mè concessa ab habente ordinariam. Femina autem saltem Jure Ecclesiastico est incapax Jurisdictionis spiritualis, ideóque Censuræ ferendæ.

Q. 8. Quinam possunt absolvere à Censuris?

Resp. 1. Censura, ab homine, vel quævis alia reservata non potest tolli, nisi ab eo qui eam tulit, vel ab ejus Superiore, aut Successore vel delegato: quia ejus est absolvere, cujus est ligare. Archiepiscopus autem non potest à Suffraganeorum Censuris absolvere, nisi in casu appellationis aut visitationis.

Ab excommunicatione non reservata, nec ad forum contentiosum deducta potest absolvere quilibet Sacerdos habens potestatem absolvendi à peccatis mortalibus, ex consuetudine recepta, & exc. *nuper. de sent. excom.* ibi: *Quia conditor Canonis ejus absolutionem sibi specialiter non retinuit, eo ipso concessisse videtur facultatem aliis relaxandi.* Excommunicatio autem à Jure non est reservata, nisi reservatio exprimat in Canone vel Statuto. Suspendio verò & Interdictum saltem locale & generale personale, ex communi, censentur reservata Superiori, ita ut nullus Sacerdos possit ab eis absolvere sine potestate à Superiore accepta. Sunt tamen qui dicunt Confessarium posse ex concessione Ecclesiæ absolvere à suspensione, & interdicto particulari, cujus non est conscius pœnitens, & ad hoc valere formulam usitatam.

Resp.

Resp. II. Ex Trident. sess. 24. c. 6. Episcopi possunt absolvere subditos suos ab omnibus Censuris etiam Papæ reservatis, contractis ob delictum occultum, nec deductis ad forum contentiosum, excepto homicidio voluntario. Possunt etiam absolvere ab omnibus aliis subditos, quibus non est possibilis moraliter recursus ad Papam, ut sunt mulieres, pueri, senes, infirmi, & alii, quorum est legitimum impedimentum, c. 13. & c. 58. *de sent. excom.* Si tamen impedimentum non sit perpetuum, juramentum ab absolvendis exigatur quòd cessante impedimento ad Papam aut ejus legatum recurrant, *ibid.* Quòd si non recurrant, recidunt in similem Censuram, c. 22. *de sent. excom. in 6.* sed aliqui dicunt hanc obligationem abrogatam esse in Gallia & aliis locis à Roma valde remotis.

Resp. III. In Jubilæis solet ampla potestas circa Censuras & casus reservatos concedi. Circa quod observanda sunt sequentia.

1. Quando conceditur facultas generalis absolvendi à Censuris Papæ reservatis, etiam in Jubilæo, non ideo datur potestas absolvendi à Censuris contentis in Bulla Cænæ, ubi illa viget nisi specialiter exprimatur: quia hæ sunt specialiter reservatæ? Specialia autem non continentur in concessione generali, nisi exprimantur.

2. Qui habet potestatem absolvendi a Casibus Papæ reservatis, habet etiam potestatem absolvendi à Censuris eidem reservatis: quia

casus non sunt reservati Papæ, nisi ob Censuram annexam. Qui autem potestatem obtinuit circa Casus Episcopo reservados, non potest idcirco à Censuris Episcopo reservatis absolvere: quia cum soleant Episcopi aliquos sibi Casus reservare nulli Censuræ annexos, in se fit ut casus & Censuræ Episcopales sint dueres distinctæ, nec unum in alio includatur.

3. Absolutio in Jubilæo data rectè disposito habenti intentionem illud lucrandi, & implendi conditiones, etsi postea sua negligentia vel ob aliud impedimentum non lucretur, tollit Censuram & reservationem: quia absolutio fuit absoluta, non conditionata, ut constat tum ex verbis & intentione absolventis, tum ex potestate absolvendi à Censuris & casibus reservatis, quæ non pendet à conditione quòd poenitens reipsa lucrabitur Jubilæum; sed datur simpliciter & absolutè pro tempore Jubilæi respectu poenitentium volentium illud lucrari. Secus, si confessus sit sine intentione suprascripta: quia hæc potestas datur solum in ordine ad Jubilæum, nam Pontifex non intendit dare potestatem absolvendi à reservatis nisi respectu eorum qui volunt sincerè Jubilæum consequi, ideòque opera præscripta implere. Unde debet postea à Censuris & peccatis reservatis absolvi ab eo qui potest extra Jubilæum.

Dixi, *rectè disposito*. nam hæc gratia non conceditur nisi verè contritis.

Resp. IV. In articulo mortis Omnes Sacerdotes

tes quoslibet Pœnitentes à quibusvis peccatis & Censuris absolvere possunt. Ita Trident. sess. 14. c. 7. Multi tamen putant hoc esse restringendum ad Censuras, quæ obstant susceptioni Sacramentorum, & sepulturæ Ecclesiasticæ, ut excommunicatio & interdictum, non autem suspensio; quia hæc facultas conceditur, ne hac occasione aliquis pereat, ibid. Ergo, inquiunt, Ecclesia non intendit dare omnibus potestatem absolvendi ab iis, quarum occasione non impediretur consecutio gratiæ, qualis est suspensio ab Ordine, Officio, vel Beneficio.

Porro Sacerdos debet prius reum obligare ad restitutionem debitam, vel si non possit tunc restituere, ad eâ onerandos hæredes suos actu publico; aut si neutrum possit, adjurandum se satisfacturum, cùm primum poterit.

Item Sacerdos, qui extra articulum mortis non habet potestatem absolvendi à Censuris, monere debet moribundum ut, si convalescat, se sistat & submittat Superiori, sub pœna reincidentiæ, hoc est incurrendi in similem Censuram, c. 22. de sent. excom. in 26. & hoc onus sistendi se Superiori debet ei sub juramento imponi, ex c. 58. de sent. excom. quod exigitur à Pœnitente, non ut iterum absolvatur, cùm validè fuerit absolutus; sed ut Superior correctionem, ac remedia idonea adhibeat, & satisfactionem imponat, prout judicaverit. Nominè Superioris huc intelligitur quivis ha-

bens

bens potestatem Ordinariam, aut delegatam absolvendi à Censuris extra articulum mortis.

Q. 9. *Quenam notanda sunt circa absolutionem à Censuris ?*

Resp. *Sequentia.* 1. *Quamvis cessante contumaciâ, & reo converso Superior debeat absolvere à Censura, cum sit poena medicinalis: tamen Censura reipsâ non tollitur nisi per absolutionem, ex Math. 18. Quaecumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in caelo. scilicet donec solveritis, & ex c. 28. & aliis de sent. excom. nam non potest Censura dissolvi, nisi eâ auctoritate qua contracta est. Hinc Alex. VII. damnavit hanc propos. Quoad forum conscientiae, reo correcto ejusque contumaciâ cessante, cessant Censurae. Nam etsi contumacia sit causa Censuræ, non est tamen causa durationis ejus: sicut culpa est causa poenæ, & tamen hæc durat sublatâ culpâ.*

2. *Absolutio à Censuris ex natura rei non requirit certa verba, cum non sit Sacramentalis; sed potest dari validè per quolibet signa illius sufficienter expressiva. In foro tamen externo servanda est forma in Ritualibus præscripta. In foro conscientiae adhibetur hæc formula pro excommunicato: Ego te absolvo à vinculo excommunicationis, quam incurristi propter tale factum, v. g. hæresim. & restituo te communioni, & unitati fidelium, & Sanctis Sacramentis Ecclesie, in nomine Patris. &c. Pro suspenso: Ego absolvo te à vinculo suspensionis, quam*